

Sygn. akt IX Ka 931/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogna Kuczyńska (spr.)

Sędziowie: SO Aleksandra Babilon-Domagala

SO Marcin Chałoński

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2013 roku

sprawy K. K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich

z dnia 16 kwietnia 2013 roku sygn. akt II K 868/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 931/13

UZASADNIENIE

K. K. został oskarżony o to, że 12 września 2012 roku na trasie między G.,a K., gm. S., woj. (...), będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Końskich z dnia 21 lutego 2012 roku, sygn. akt II K 92/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za to przestępstwo, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki A. (...) o nr rej.(...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,98 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 kk.

Wyrokiem z 16 kwietnia 2013r. Sąd Rejonowy w Końskich uznał oskarżonego K. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, który zakwalifikował jako przestępstwo z art. 178a § 4 kk, za które na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art.69 § 1, 2 i 4 kk, art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił na 5 lat tytułem próby;

na podstawie art. 71 § 1 kk i art. 33 § 1 i 3 kk sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych, po przyjęciu, że stawka dzienna równoważna jest kwocie 20 złotych; na podstawie art. 42 § 2 kk i art. 43 § 1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;

na podstawie art.49 § 1 i 2 kk sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 1.000 złotych tytułem świadczenia pieniężnego; nadto na podstawie art. 50 kk sąd orzekł wobec oskarżonego podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez opublikowanie jego treści na tablicy ogłoszeń urzędu Miasta i Gminy w S. przez okres 1 miesiąca.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu kary grzywny sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 12.09.2012r. do 13. 09.2012r. i po przyjęciu, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy 2 stawkom dziennym grzywny, karę grzywny uznał za wykonaną w rozmiarze 4 stawek dziennych;

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 750 tytułem kosztów sądowych w sprawie.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy w Końskich zaskarżając wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Na podstawie art. 438 pkt 4 kpk prokurator zarzucił rażąco niewspółmierność – łagodność wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności wynikającą z warunkowego zawieszenia jej wykonania na skutek niedostatecznego uwzględnienia znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego wynikającego z wysokiego stanu nietrzeźwości, realnego wywołania zagrożenia w ruchu drogowym znajdującego wyraz w spowodowanej przez oskarżonego kolizji, w której drugi z uczestników doznał uszkodzeń ciała, braku jakichkolwiek poważnych powodów do podjęcia jazdy samochodem w stanie nietrzeźwości, przy jednoczesnym nadmiernym wyeksponowaniu okoliczności łagodzących związanych z podjęciem przez oskarżonego leczenia odwykowego, podjęciem zatrudnienia, przyznaniem się do winy i wyrażeniem skruchy, na skutek czego wymierzona kara nie spełni swoich celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec oskarżonego oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W konkluzji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i innych związanych z tym rozstrzygnięć.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy nie budzą wątpliwości, nie były zresztą kwestionowane. Prawdłowa jest również ocena prawna zachowania oskarżonego i stopnia szkodliwości społecznej jego czynu.

Wymierzonej oskarżonemu kary nie można uznać za rażąco niewspółmiernie surową. Na wstępie zaznaczyć trzeba, niewspółmierność zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należycie stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (wyrok Sądu Najwyższego z 30 listopada 1990 r., publ. Wr 363/90, OSNKW 7-9/1991, poz. 39). Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę co do jej wymiaru, ale o "różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - »rażąco« niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować" (wyrok Sądu Najwyższego z 2 lutego 1995 r., II KRN 198/94, publ. OSNPP 6/1995, poz. 18). Wymierzając oskarżonemu karę, w tym karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, Sąd Rejonowy uwzględnił i należycie rozważył wszystkie istotne okoliczności, zarówno przedmiotowe, jak i podmiotowe. Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego, uprzednią karalność za przestępstwo tego samego rodzaju. Z drugiej strony, zgodnie z dyrektywami wymiaru kary, Sąd Rejonowy przy wymiarze kary miał na uwadze okoliczności dotyczące osoby oskarżonego szczegółowo opisane w uzasadnieniu wyroku. Na decyzję o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności istotny wpływ miała postawa oskarżonego, który podjął działania w celu zmiany sposobu życia. Wprawdzie, jak słusznie wywodzi prokurator, w świetle przeprowadzonej w sprawie opinii sądowo - psychiatrycznej oczywistym jest, że stwierdzone uzależnienie od alkoholu nie miało wpływu na poczytalność

oskarżonego w dacie czynu, ale, co również wynika z tej opinii, jak i z innych dowodów, obecnie oskarżony podjął leczenia psychiatryczne, utrzymuje abstynencję alkoholową. Dodatkowo o zmianie trybu życia oskarżonego świadczy podjęcie przez niego pracy zarobkowej. Te okoliczności słusznie zostały dostrzeżone i uwzględnione przez Sąd Rejonowy i skutkują przyjęciem, że w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w art. 69 § 4 kk. W ich świetle trafny jest wniosek Sądu I instancji, że dla osiągnięcia celów kary wobec oskarżonego wystarczające jest orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Zważyć trzeba, że wobec oskarżonego orzeczono również karę grzywny oraz środki karne zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, świadczenie pieniężne, podanie wyroku do publicznej wiadomości stanowiące dla niego realną dolegliwość. Nie można podzielić stanowiska prokuratora, że wymierzona oskarżonemu kara jest rażąco niewspółmiernie surowa.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 437 § 1 kpk Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok. Apelację, ze względu na treść zarzutu i argumentację uznano za oczywiście bezzasadną.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk.

SSO Aleksandra Babilon-Domagala SSO Bogna Kuczyńska SSO Marcin Chałoński